

1923-05-05

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Roskilde

Arkivplacering:

Mappe 29 nr. 5a-c

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

I Raskeld.
5-V-23.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 29 Nr. 5A

Kan Vi Jaakim!

It var gælt, p den Runder fælg
Kogstaterne Sæbydelte og
venner til den lille Højtidelig
hed paa Raadhuset ved det
Dagsspringvand - hvad skal
p sig - straalende Asten
bæring. For p saa det nemlig
Jordene, med den indendørs Plante
verket indimod. Og vel vist
det forheffeligt, men Vandstrøm
den var der jo endnu alle.

Men havde det vent to dage i 1834
til Joh. Romps 70 Aars dag og
vent til det og talte om saa
p var meget det og det

O.S. Saa for at den lykkedes den. Og det vil jeg at jeg meget glad for den lille
Sjælehelte. Den vil der vist en drage og haardt arbejde. Den kan minde om den som
for husholdningen hun har den i det. Den er et smukt, fromt, lidt mindre og det er det som
den er et godt eksempel.

Alse maadan for mig, der er bleven
en temmelig bevarlig Gensandt-
at ridske nogle Timer ind til
Kjøbenhavn og hjem igen.

Derinde er jeg alle saa begygtet som
Madam Højherlighed, der til
klun ude, "høj tidligt", men Spring-
vandet er saa pragtligt lissløp-
pet, og man kunde jo helligt
nå undoen mig.

Men jeg havde derimod gerne tykket
dy mig Kængamel Vis, til
mit Hjerte, - hvad Raad hus for
Samlingen maask alle agter
nysaa gætt til, - havde for at
ridske dy til Lykke med Fuld-
bringelsen af alle udmærkede
Verk, der har haft saa lang
og veen Færdsvær, saa til

en en magtfuld Befjælt, det endel
er kamm og h' liden, var kamm
stad h' ~~et~~ ^{by} haaber den den
Nyrp h' Cerguln. kamm Grav
eller. Elypion) D' h' Cere
og os alle sammen, der alle i fortænde
(Formalisme, h' udelte Formo-
den. Men h' al en h' h' h' h' h'
Vedkommende - h' en der Glaude
baad over det færdigfærdige
Virkning og over de ^{de} min h' h'
Ungdommen, at det h' h' h' h'
len i Hæderham. For Bjørn
denne. Pædagogikken ses jo
Altså ofte i afsaa mange - god
næst den jo - og h' h' h' h'
paa Christianborg og h' h' h' h'
i Helligaand h' h' h' h'
Altså paa Alfarvej. Men disse
to i Vandræstet - Hæderham

og Dragesprung vandt, ist bevar
sin Navn, Ito Ken Prædica paa
Høitshavnens Løker og paa Kaar
og paa den Kyster. Thad kun, at
Niels. Navnet vider og at den
et saa skæbefulgt Helhed at den
for at betragte vinder paa et Hospi
tal og forblive i Løstet Rum, for
at give sig paa Thaden eller
heller paa et andet Torv, for
Baggrund og at helde) om
nemlig, det som Maalstok
-værdi, et valider Maternal.
Min Bror er et saa bevar
helt sin levedyge Gruppe.
Og min Tro er, at den vil blive
kendt vider i andre Lande
og vider om af vor Bys store
Tilhængere.

II

Jaakum & jeg var i Lørdags uerret
at opvæge dig i det Hjem. Vi var ved
Pasvæuglets Begyndelse i Landet Alene
& gløgte saa den efter Jer alle.
Men Iis hustru, hvordan Enkelte,
Agnet befandt sig, Anstuen, at
hun var lig ved Børnen Lyen &
maakte altså taalte Berig gned
at opratte det deler - med Guds
Hjælp - kan faa solist Under-
støttelse god Bedring & helbr
vænde Kræfter.

Men jeg dykter Jaakum!

Jeg har længe nægtet efter Jer.
Jeg har tænkt til at rige dig, hvor
jeg har fælt med Jer. Jeg mindedes,
hvordan jeg Gang efter Gang har
vædet underfor Operationen stien,
eller vundet med opvænningen
underfor paa Gaden, men jeg ved
Elisabeth under Berørgelsen Rude

1. Spænding Jant for hvad den Opera-
Bomme altid vren forber bin og der-
næst pas, hvilket Skins Legem
dunfler i led han. Og skue allig-
vel ikke - med Velg. For mig kundes
ikke skine ligesom ad Linderoggen; Men
har den Oplevelser vent for omtrent
somme, ^{for mig} og jeg vilde ikke
Sind - endog i Agnetes ^{valde} - uogen
Uro eller Angst, som I maaske
med den Halsstog. I alt
har det, havde overvundet -
eller maaske ved et lykløst
tillidsfuldt Sind var blumfor-
skaaet for. Men her ikke, at
jeg derfor har været i din
Tanke for Jer, kan Mennesken
og for alle Eders Børn. - Og
omlulle for med en dybt Be-
undring og indulgen Følelse,
end I kan vide. Naar for

haed, der er af stor Værd, har medført
at vi saa spækket ses. Men naar intet,
"Kan" saa udtrykkelig nu, kan egentlig
slet ikke udtrykkelig men ender minnes
færd. Og det er oplagt - og har
for Gæsterne, mange Menner der
vedt saa vellykket for med
drægtelighed Oppebæring og derved
færdig mange Læberpligter
saa og kan undersøge, at den med
den skæbnelige Konstitution
erhæder ja Kraft blot ved
slet det alt. I mange der har
men det var blevet storn (efter ^{den} min
Færdig storn - i Værdigheden for
den anden imponerende St. Læge
med Sprak for det legemlige Be-
roder det er, kan at fyldt det - og
den skæbnelige, hvilken jævnstetig
Færdig det er og har vedt mange
kan, naar men - altid færdig, mest af

Jakob, stannende under Vægten
af min stødt reduceret Materie
i små Trép - med lang Stansning
- trækker hen paa det Sid^{ste} ^{hvor} noget
arbejde (men ankomme, en Tilstand
der højst Grad gør en uegnet deile
og har Skæklens til Side manden
at hulle hjem igen). Uvilkaarlig
komme de Tanker om at Taget
javel betragte selv et kendt Rum
til at affære mange Betænkning
huden. Kan det gaa an, at det
ikke vil Besvare y Lighed, næsten
man sin hjem - og da - naturligt
vil det være den v. sandt. Og
da det Alen jo - maade p. den
højst til de besværlige Medlemme
Samfundet, der ikke vil have telefon,
hvorefter I paa at hælde for Fald p.
Løst, men ogsaa lægger andre
Kindsing. Vespis, saa paa man
jo Alforindsonden Terrainet -
og saa gaar det, som det gaar.

III

Kan man sige, at den gamle
 Gæster.
 35 Nr. 62
 Skovgaard-Museet
 Mappe
 Litteratursamlingen omfatter den sidste

Men nu har jeg af den Ligeledes
 lidt, at Aquet har haft noget
 Brønst og Fehun og derfor saa
 reumegit medtaget. Kirptate
 ophævet har jo ogsaa vant Længe.
 Bantager at Efterskandlungen
 har vent saa grundy at den
 er meget vandspreet for den
 radskal Helbruden. Gud
 velvære den elskelige Hustru
 og god for alle medulygtskab.
 Taknemmelig af Eden Hjertens
 dybt det vil jeg i alle sin
 van.

Ja ma sig dog adrup Char-
 lottensborg en af de to Læge;
 men en sad en Sporvogn og
 den ved den kan kunne ses
 Jotidig. Halvvejs havde
 jeg tænkt, om den skulde have
 givet Mads og John Bords
 Fæl. Grundrigtens og Aftens.

og kunnelig! glædes og vinder
ved alle kaab. (Det er en smuk Tid,
og du ved, han vander sig at høre
Johans Tale til vort.)
Men nu maa vi se hans Løst.
Og her kan du min Omsorg.
Du kan altid høre at de opvinder de
hvidevands Natter, som man
finder på Løst at slaa om
Arme om. At de er ogsaa
ly, i sin Falden men meget
serment i et Væsen. Naar
når ubelændig Natter
kan glæde sig og har de
nå at tage ham. Fær.
Der er altid gjort ham glæde
fulgen - Svarer. Og den
Aguel, - an det er det Mennesket!
- her er han altid såd og god
smadrig. Og det er for alle
som i, som Tid, da Aguel har

Tyus i Aristo, hvad Tre sekken ham
Jotall er, bad om Papt, Sidsque
se for for - og han der er Gud og
anfuld af helheden for hende -
Tid og ogsaa om om, at du maa
se hende alle hende - på netop
den rask og ved om Gals og
smukke det Sidsque.
Kan Mennesket! Hvor er du dog
på Eden og om de kaab! Sidsque
hed og Galsque, på, hende Sidsque
det er alle, som. Og hende
hende og om Sidsque Sidsque
hende om Sidsque Sidsque
- Sidsque, Galsque, Sidsque
hende Sidsque Sidsque Sidsque
Sidsque. Den anden Gud
Sidsque, den Sidsque Vinder!
Og på ved for, Sidsque Sidsque
Men er maa han Løst at
talle for. Gud Galsque
hender alle at på den

(Marginal note on the left side of the page, written vertically):
- Det er en smuk Tid, og du ved, han vander sig at høre Johans Tale til vort.)
- Men nu maa vi se hans Løst.
- Og her kan du min Omsorg.
- Du kan altid høre at de opvinder de hvidevands Natter, som man finder på Løst at slaa om Arme om. At de er ogsaa ly, i sin Falden men meget serment i et Væsen. Naar når ubelændig Natter kan glæde sig og har de nå at tage ham. Fær. Der er altid gjort ham glæde fulgen - Svarer. Og den Aguel, - an det er det Mennesket! - her er han altid såd og god smadrig. Og det er for alle som i, som Tid, da Aguel har

(Marginal note on the right side of the page, written vertically):
- Tyus i Aristo, hvad Tre sekken ham Jotall er, bad om Papt, Sidsque se for for - og han der er Gud og anfuld af helheden for hende - Tid og ogsaa om om, at du maa se hende alle hende - på netop den rask og ved om Gals og smukke det Sidsque. Kan Mennesket! Hvor er du dog på Eden og om de kaab! Sidsque hed og Galsque, på, hende Sidsque det er alle, som. Og hende hende og om Sidsque Sidsque hende om Sidsque Sidsque - Sidsque, Galsque, Sidsque hende Sidsque Sidsque Sidsque Sidsque. Den anden Gud Sidsque, den Sidsque Vinder! Og på ved for, Sidsque Sidsque Men er maa han Løst at talle for. Gud Galsque hender alle at på den

ene eller anden Maad quæm
 Mennesket. Og da han ved fæd-
 atembarns sin Rørlig hed atter
 sandt kan se den quæm sin
 Løn. Mennesket.

V. man kan Læse at sig i Mennesket
 Tak, quæm han det bedste kunne
 se. Maad, i de gæm so dog nægt
 af dem selv og i madlagen
 de. -

Maad, nu det gaa godt
 hemad; saa i. Sammen
 Læse kunne Jaa den Gæst
 at se for hemde - kan se - naen
 Mæstern i det grundet.

Læse kunne maad, og saa seen saa
 Cristlig at med de Lige y kunde
 Maad. Men det er i saa at
 gaa quæm. Hils den alle
 sammen; Gud og den Edens ved
 gaa skønne Hjem liv og det
 den Artyde. Johann, hilsen
 hilsen. Jaa hemmen i den sig so sedem

By haad i den Maad; i de gæm so dog nægt
 af dem selv og i madlagen
 de. -